

**ZBOG ČEGA JE POSLANIK
MUHAMMED, s.a.w.s., OŽENIO
'AIŠU, r.a., DOK JE JOŠ BILA
DJEVOJČICA**

Fewzi el-Gudejri

Fevzi El-Gudejri

**Zbog čega je Poslanik Muhammed,
sallallahu alejhi ve sellem, oženio Aišu
dok je još bila devojčica**

Prijevod: Ervin Sinanović

Revizija: Irfan Klica

[Bosanski – Bosnian – بوسني]

2014 - 1436

Zbog čega je poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, oženio Aišu, još dok je bila devojčica

Da li je cilj prikazivanja braka sa mladim djevojkama prikazivanje pokudenosti u društvu, ili je cilj narušavanje ličnosti poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem?

Mnogi zapadnjaci se zgrožavaju kada čuju da je Allahov Poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, oženio Aišu, radijallahu anha, kada je ona tek ušla u devetu godinu, a on, sallallahu alejhi ve sellem, je bio već u pedesetim. Mnogi zapadnjaci ovaj brak smatraju činom silovanja i ne prihvataju ovaj brak kao legalno ispravan. Naprotiv mnogi su mišljenja da je bio „seksulani perverzjak ispoljavajući svoju strast na djevojčici“, i ovom slikom nastoje da prikažu sliku islama i muslimana.

Zaista nisu upoznati sa stvarnom slikom ovoga događaja i svrhom ovog braka. Taj brak je zasnovan na kulturi jednog naroda, što je bila normalna stvar kod njih u tom periodu prije četrnaest vjekova, i nema potrebe za

bilo kakvom raspravom i dokazivanjem validnosti toga braka.

Ono šta nam se ukazuje, jeste da kritičari toga braka ne mare za brak mladih djevojaka koje se udaju u devetoj godini za muškarce koji su ušli u pedesete godine, niti da imaju i najmanji vid brige o tome, već im je cilj da oskrnave ličnost poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, predvodnika muslimana, i da podstiču druge protiv njega kako bi mu narušili ugled. A ono što umanjuje njihov kredibilitet, jeste njihovo pravo lice brige o ljudima i pravima žena. Da su imali iskrene namjere da pričaju o ovom braku počeli bi prvo da se zanimaju o sličnim brakovima koji su se desili prije pojave islama kod arapa a poslije da se okrenu kritikama Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Naprotiv oni su se usredsredili na jednu osobu i prikazaju je kao da je on došao sa nečim novim što ranije nije bilo u njegovom narodu, kao da je on prvi stupio u brak sa mladom djevojkom ili kao da je on jedina osoba koja je to učinila u historiji čovječanstva.

Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, se rodio u okolini u kojoj je takav brak bio normalna stvar, pa se tako niko nije osvrćao na starosnu razliku supružnika. Naprotiv to su radili i oni koji nisu povjerovali u njegovu

poslanicu, isti oni koji su se borili protiv njega i nastojali da ga ubiju, ali nikada nisu uzeli njegovu starosnu razliku između njega i njegove supruge Aiše, da bi oskrnavili njegovu ličnost i da bi druge digli protiv njega, zbog toga što je to bilo normalno kod njih u tom periodu. Čak su i njegovi najveći protivnici ženili mlade djevojke poput Aiše, radijallahu anha.

Mnoga pera su ostala bez tinte pisajući o ovoj temi, a oni koji su bavili kritikom ovog braka samo su sebi naštetili i nisu sebi pribavili nikakvo dobro, a ni nekom drugome mimo njih. Zbog čega se kritičari Poslanikovog braka sa mladom Aišom ne okrenu da kritikuju one koji su se borili protiv njega, sallallahu alejhi ve sellem, i one koji su crpjeli svu svoju snagu da ga ubiju, a isto su to činili, tj. ženili su mlade djevojke poput Aiše, i u tome su pretekli sledbenike islama?

Ako je kritičarima Poslanikovog braka cilj da mu ospore taj brak i podsticanje drugih da ospore validnost braka između čovjeka i djevojčice od devet godina, također iziskuje se od njih da pričaju i o pozitivnim stvarima koje su bile za vrijeme njegove misije kao Poslanika.

Da li kritičari poslanika Muhammeda, mir nad njim, poznaju ustaljeni običaj ženidbe kod Jevreja?

Također ih obavezuje i to da pogledaju vjeru Jevreja i šta kazuje njihov vjerezakon o udaji mlade djevojčice za čovjeka kao što je bio poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem. Njihov vjerezakon dozvoljava da ožene djevojčicu koja je napunila tri godine i jedan dan.

U Starom Zavjetu je prikazana priča o ženidbi Išmaila (Ismaila) sina Avramovog (Ibrahimovog), a Išmail je sin robinje koja je bila u posjedništvu njegovog oca Avrama. Priča govori o djevojčici od tri godine. A takođe je prikazana i priča o rođenju Isaka (Ishaka), rodila ga je Sara u odmakloj starosti, u devedesetoj godini života:

„Tada pade Avram ničice, i nasmeja se govoreći srcem svojim: E da se čovjeku od sto godina rodi sin? I Sari? E da će ta žena o devedest godina roditi?“¹

¹ Stari Zavjet, 17 : 17

„Rodila je robinja to dijete iste godine u kojoj će da umre Sara. A Vatuilo rodi Revek, Osam ih rodi Melha Nohru Avramovom.“²

„A živjela je Sara sto i dvadest i sedam godina; to su godine vijeka Sarina.“³

Kada se ona rodila Ishak je imao trideset sedam punih godina, i njena briga je bila samo da se brine o djetetu. Kada je napunio punih četrdeset godina oženio ju je, a ona je tada imala tri godine i tada je on pristupio bračnom aktu sa njom.

„A Isaku beše četrdeset godina kada se oženi Revkom, ćerkom Vatuila Sirina iz Mesopotamije, sestrom Latavnja Sirina.“⁴

Također je i u Telmudu⁵ dozvoljen brak sa mladom djevojčicom.

Telmud Sinedrin - oporuka 50:

Dozvoljeno je jevreju da oženi djevojčicu od tri godine.

² Stari Zavjet, 23 : 22.

³ Stari Zavjet, 1 : 23.

⁴ Stari Zavjet, 20 : 25.

⁵ Jevrejska sveta knjiga - komentar na Stari Zavjet.

Telmud Sinedrin - opruka 54:

Dozvoljeno je Jevreju da upražnjava spolni odnos sa djetetom dok ne postane punoletno, osim u devetoj godini.

Telmud Sinedrin - opruka 11:

Upražnjavanje seksa odrasle osobe sa djevojčicom ne smatra se kao pedofilija.

Kao dodatak na ovo napisao je Seid Rabi Džozef:

„Kada dijete napuni tri godine i jedan dan nije problem da se upražnjava sa njim spolni odnos.“⁶

Iz priloženog možemo da zaključimo da se u vjerozakonu Jevreja smatra da čovjek može da upražnjava spolni odnos sa djevojčicom od tri godine i to se ne smatra nemoralnim činom.

⁶ Vidi „450, 1984 J. Neusner, *The Talmud of Babylonia*, vol XXXIII. B. Tractate Sanhedrin Menstruating “here of course rears to “33, 1998, 1 – a – b vol. XIX. A. Tractate Qidushin 15. The ritual “flux uncleanness ““.

Dozvola braka sa djevojčicama u Evropi

Poznato je da je brak sa maloljetnicama bio prisutan i u Evropi. Sve ovo potkrepljuju brakovi vladara i kraljeva sa maloljetnicama u dvanaestom vijeku u cilju osnivanja alijansi - saveza koji obuhvata dugoročno primirje na obje strane. U to vrijeme je bila kraljica djevojčica Enijas iz Francuske, kasnije žena jednog od kraljeva Britanije kralja Aleksijusa Drugog a zatim kralja Andrinikusa Prvog.

Vilijam Tur je mišljenja da je Enijas bila u osmoj godini kada je došla u Carigrad, a Aleksijus je tada imao trinaest punih godina.⁷

Brak Enijas nije bio neobična stvar u tom periodu, čak je bilo poznato da su mladenci išli na putovanje u Carigradu u kući muža koji je imao veliki ugled u društvu.⁸ Prije nego što je Aleksijus navršio treću godinu kao imperator, postavio je kao svog zamenika bratića od oca, Andrunikusa (rodio se 1118. godine, tada napunio šezdest i pet godina), koji ga je potom nasilno svrgao sa

⁷ Vidi „P. Wirth, Wan 13, 4. William of Tyre, History of The Deeds done Beyond the Sea 7 – 65. (1956) 49, wurde Kaiser Alexios II , geobreb? Byzantinische Zeitschrift“.

⁸ Vidi „Anna Comnena, Alexiad for a further example 2. 5. 1“.

vlasti, a zatim je oženio Enijas, uprkos tome što je između njih bila starosna razlika pedest godina.

Ovaj primjer nam jasno govori da su se u Evropi vladari i poglavari ženili djevojčicama, čak iako su zalazili u duboke šezdeste godine, što je bio slučaj i u drugim pokrajinama i civilizacijama.

Kada sve sagledamo dolazimo do zaključka da su se i u Evropi udavale djevojčice za mnogo starije muškarce i nije se nailazilo na probleme i na osuđivanja takvih brakova, a to je bilo pet vekova nakon Poslanikove smrti.

Podudarnost godina u mnogim zemljama u kojima mlade devojke mogu da stupe u brak i mogu da imaju polni odnos.

Ne osvrćući se na običaje Evrope u Srednjem vijeku i sagladavajući situaciju u našem vremenu poslije četrnaest vjekova nakon ženidbe Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, sa mladom Aišom, nećemo da se iznenadimo ako primjetimo da se i danas djevojke udaju u ranom djevojačkom dobu u mnogim djelovima svijeta.

Osnovao sam organizaciju „**Avert – Avert**“. To je svjetska humanitarna organizacija, čiji je zadatak da pomaže one koji su oboljeli od prenosivog virusa HIV – side. Trenutno njeno sjedište je u Sjedinjenim Američkim Državama. Njeni su ciljevi da iskorijeni ovu bolest u svim djelovima svijeta i na tom je polju koncentrisana.

Objavio sam na njenoj zvaničnoj stranici najniži prosjek godina u kojem se djevojke udaju.⁹ Mnoge države rade na seksualnom odgoju omladine. Tako imamo npr. Japan i Argentinu gdje je zakonski dozvoljen seks za trinestogodišnjake. Dok je u Kanadi do 1890. godine bio dozvoljen seks sa dvanestogodišnjacima.¹⁰

Slično je bilo je u Meksiku, seks je bio dozvoljen dvanestogodišnjacima. Također je bilo dozvoljno i na Filipinima, i u Španiji.¹¹ Kao i na Kipru¹², dok je u Južnoj Koreji seks dozvoljen trinaestogodišnjacima, a u Boliviji je seks dozvoljen osobama tek nakon što postanu punoljetne tj. kada napune osamnaest godina.¹³

⁹ [http : //www.avert.org/aids-statistics.htm](http://www.avert.org/aids-statistics.htm)

¹⁰ Vidi „Terry Weber, Globe and Mail, June 22 , 2006“

¹¹ Vidi „the Spanish Penal code, Article 181, 2“.

¹² Vidi „Cyprus Penal Code, Article 184“

¹³ Vidi „The Bolivian Code 308“.

I posijle četrnaest vjekova nakon ženidbe Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, sa mladom Aišom, te stvari se dozvoljavaju na nivou izvršne vlasti u državi. Također, možemo da primijetimo da države koje dozvoljavaju upražnjavanje seksa sa djevojčicama u ranoj zrelosnoj dobi, da su u pitanju države koje se razlikuju po običajima, po društvenom uređenju i da se nalaze na različitim dijelovima svijeta.

Ako se to dešava danas zbog čega se odbija brak majke pravovjernih Aiše, radijallahu anha, i zašto joj se uskraćuje poštovanje kada je ona jedna od najboljih žena.

Nije moguće, a nije ni realno da se prisile druge nacije da slijede ideju zapada i Amerike u vezi sa stvarima koje su prihvatljive u društvu i u vezi sa stvarima koje nisu prihvatljive u društvu. A naročito da ne može da se priča o tome šta je bilo prihvatljivo prije četrnaest vjekova.

Napomenuli smo da smo postavili izveštaj o najnižoj granici udaje mladih djevojaka u svijetu na stranici „Avert - Avert“. U samoj Africi od države do države se razlikuju najniže granice starosne dobi za dozvolu braka i upražnjavanja spolnog odnosa.

Sagledaćemo to kroz različite pokrajine: U Vilajet Mejsuri, Južna Karolina dozvoljava se spolni odnos u četrnaestoj godini, dok u Arizoni, Kaliforniji, Severni Dakotij, Oregon, Tinisa, Viskonsin, ne dozvoljavaju spolni odnos prije osamnaeste godine.¹⁴

U Kanadi se ozbiljno radi na ovom polju, članovi parlamenta komuniciraju preko interneta i traže da se prekine sa ovom praksom zbog ogromnih posledica.

Kada sagledamo argumente nema logike da se kritikuju druge nacije koje se ne slažu sa zapadnjačkom kulturom ili sa američkom, zbog toga ako imaju drugačiji poglede u vezi sa najnižom granicom za brak sa djevojčicom. Čak i u samoj Americi ova granica se razlikuje od države do države. Njihova teza kritikovanja braka koji se desio prije četrnaest vjekova je predmet za ismijavanje, jer nemaju argumenata kada pričaju o toj temi. Čak i na zapadu dolazi do promjene i do mijenjanja donje granice za dozvolu braka i upražnjavanje spolnog odnosa.¹⁵

¹⁴ <http://www.ageofconsent.com/comments/numberone.htm>

¹⁵ See <http://www.ageofconsent.co/action.html>

Jedno od tih pisama

Poštovani,

„Pišem vam da bih iznio svoje mišljenje o donjoj granici starosne dobi u kojoj može da se stupi u brak i u kojoj može da se pristupi upražnjavanju spolnog odnosa. Zato što je primetno da se ta potreba povećava u razdoblju od četrnaeste do šesnaeste godine. Ograničavanje granice za seksualnom slobodom je povećavanje seksualne agresivnosti i opasan je potez i to može da pogorša stanje mladih dok budu iščekivali tu granicu koja im dozvoljava spolni odnos.“

Kada pogledamo istoriju možemo da vidimo zakonski kada djevojka biva punoljetna i kada joj se dozvoljava seks ili brak... Primijetićemo da je to period od deset do trinaest godina, tokom sredine devetnaestog vijeka.¹⁶

Također, Amerikanci moraju da budu upoznati da je donja granica starosne dobi za upražnjavanje seksa bila deset godina u Velikoj Britaniji i Sjedinjenim Američkim državama do 1885. godine, šta znači da je djevojčica kojoj je dozvoljen spolni odnos sa odraslom osobom bila

¹⁶ Vidi „The Age of Consent: Young People, Sexuality and Citizenship. (2005) Waistes, Matthew 7 page, 3 – 2173 – 4039 – 1 Palgrave macmillan.“

starija jednu godinu od Aiše, kada je stupila u bračne vode sa Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, prije trinaest vjekova kada je ovo bilo dozvoljeno u pometnutim zemljama.

O ovome je pisao Stivne Robertsun: „Desio se skanadal nakon objavljivanja knjige¹⁷ autora Stid, u kojoj otkriva trgovinu mladim devojkama u Londonu. Ove kampanje su postale dio borbe koje su vođene pojavom bijelog roblja u Sjedinjenim Američkim državama. Nastao je skandal u Britanskom parlamentu kada su pokušali da pomjere donju granicu od deset godina na šesnaest godina. Ovaj potez je skrenuo pažnju pojedinim Amerikancima da u vladi postave zakon unutar države o seksualnoj slobodi.“¹⁸

Također bi trebalo da zapadnjaci i Amerikanci budu upoznati sa kampanjom borbe protiv alkoholizma među kršćankama od 1885. do 1990. godine u cilju podizanja svijesti o seksualnom odgoju. U mnogim državama u Americi donja granica za stupanje u seksualne odnose je bila starosna dob od deset godina.

¹⁷ Vidi „The Maided Tribute of Modern Baylon“.

¹⁸ Vidi „Stephen Robertson, journal of Social Hisotry, summer 2002“

Dok je donja granica za stupanje u seksualne odnose od sedam godina bila u Delveru.¹⁹

„Zaista je ovo dan u kome se vidi sjaj sreće u kraljevskoj palati. Ovo je jedan od najsrećnijih dana u mom životu... Zaista je ovo prekrasno da možeš da oženiš djevojčicu koja još nije stasala u devojku.“ Rekao je Vesil Ionescu u centru za javnu politiku Roma: „Princeza je dobrovoljno pristala na brak, također, ona je ispunjavala kralja srećom i pozitivnom energijom, ništa se nije radilo što bi bilo protiv njene volje. Obaveza nam je da čuvamo našu tradiciju zbog indetiteta da nam se ne bi izgubio trag. Nema niko pravo da nam mijenja tradiciju.“

Da li je moguće da se osuđuje brak koji se dogodio pre 1400 godina sa pravilima i zakonom iz tog perioda

Dakle nakon detaljne studije dolazimo do nepobitnih činjenica da je američkoj djevojčici bio dozvoljen brak i spolni odnos u desetoj godini pred kraj

¹⁹ Vidi „Linda R. Hirshman and Jane E. Larson, *HARD BARGAINS : THE POLITICS SEX* 9 – 509664 – 19 – 0 : ISBN, 133 – pp124, 1998, Oxford University Press“

devetnaestog vijeka. Što nam govori da su nadležni dozvolili brak i spolni odnos djevojčici od deset godina, a to je za godinu dana više od Aišinih godina kada je stupila u bračne vode sa poslanikom Muahmmedom, sallallahu alejhi ve sellem, pre četrnaest vjekova. Dok je u pojedinim državama u Americi ta granica bila svega sedam godina, gdje se dozvoljavao brak i spolni odnos sa devojčicom, a što je za dvije godine manje od Aišinih godina.

Nakon naporene studije dolazimo do nepobitnih argumenata da je donja granica dozvole za brak i upražnjavanje spolnog odnosa sa djevojčicom dvanaest godina ili trinaest u mnogim državama sveta, a mnoge od tih država su Zapadnog sistema ili su hrišćanske države.

Ova studija pobija sve kritike protiv braka poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, sa mladom Aišom, radijallahu anha. Naročito kritike onih koji su digli prašinu oko ovog braka i onih koji su druge podsticali da umanjuju ugled poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, čak su kazali neistinu da je On prisilio našu majku pravovjernih, Aišu, na brak.

Njihov glavni oslonac u kritici Poslanikovog braka je bilo neznanje zapadnjaka o donjoj granici starosne dobi u kojoj se dozvoljava brak mladim

djevojkama na zapadu i u drugim državama koje nisu muslimanske, i to im je bio jedan od načina ispoljavanja nepijateljstva prema islamu i prema njegovim sljedbenicima. Sve je to pokazatelj njihove mržnje i licemjerstva optužujući muslimane za istu stvar koju i oni sami rade.

Zaključak

Ova vrsta braka sa mladim djevojčicama nije prestala ni u dvadeset prvom vijeku. Ova vrsta braka je raširena u mnogim zajednicama Evrope i kršćanskim zajednicama u našem vremenu. Zbog čega se onda ulaže toliko truda oko braka Poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, koji se desio prije četrnaest vekova.

Ove jasne činjenice obaraju sve argumente kojima se diže prašina i otkrivaju se njihove skrivene namjere koje su navodno koristili u borbi za prava žena, kako bi prikazali da se Zapadne zajednice suojećaju sa mladom Aišom koja je prema njihovim navodima prisiljena na brak sa čovjekom koji je zagazio u pedeste godine i koji je po njima ušao u duboku starost.

Da bi detaljno odgovorili onima koji kritikuju Poslanikov brak sa mladom Aišom koja je tek navršila devet godina moramo da spomenemo koji su bili ciljevi tog braka da bi svi mogli da razumiju i da ne bi kome ostala nekakva nejasnoća u vezi sa ovim brakom.

Da li su poznavali Arabijski poluotok prije četrnaest vjekova?

Moramo da skrenemo pažnju da razumijevanje zapadnjaka u dvadeset prvom vijeku ne može da dokuči razumijevanje i stvarnu sliku istočnjaka u šestom vijeku. Ogromna je vremenska razlika između ove dve civilizacije, a također je velika razlika i u idejnom, kulturnom i strateškom položaju između tih civilizacija... Ova tačka je veoma bitna i mora da se prizna njena važnost. Ne treba da se olahko donosi sud o istočnjacima po pitanju ove stvari pogotovo nakon četrnaest vjekova, jer se ne dobija jasna slika o tome, i jer se gradi na kulturi sekularističkog zapada u dvadeset prvom vijeku. Oni ne mogu da pričaju o tome, osim da se posvete izučavanju tih kultura prije četrnaest vjekova i tako jedino mogu da otkriju da su tada postojali povodi za tu vrstu braka u prošlosti. Kako god da pogledamo ti povodi za tu vrstu braka sa mladim djevojkama nisu prestali ni dan danas.

Udaja djevojčica u Africi mladih od deset godina

Da bi približio sliku onoga o čemu pričam naročito da bih to predstavio zapadnjacima, neophodno je da spomenem ono što se dešava sa djevojčicama od devet godina u Americi i djevojčicama od devet godina u Africi.

Danas su se djevojčice u Americi navikle na blagostanje, opuštenost i igranje, jer im to trenutna situacija omogućava pa mogu tako da uživaju. Dok je djevojčica u Africi navikla da čuva sitnu stoku od najranijih dana. Stanovništvo se napaja vodom iz bunara, a ponekad može da se desi da moraju da pređu veliku udaljenost da bi opskrbili sebe i svoju porodicu vodom, i to najčešće rade djevojčice. Također ta malešna curica je spretna kao domaćica da nema razlike između nje i odrasle žene, također ona čisti kuću i pomaže na njivi, i u drugim poslovima koje ona obavlja odgovorno, i sve to je čini velikom osobom iako je ona još dijete.

Ovi poslovi koje obavlja djevojčica u Africi u dvadeset prvom vijeku čine je zrelijom osobom i sposobnom da bude odgovorna za kuću kada joj muž nije tu. Dok na Zapadu imamo sasvim drugačiju sliku djevojčice koja se navikla na lagodan život bez neke odgovornosti. Tako da je djevojčica u Africi sposobna da

se brini o djevojčici na Zapadu uprkos tome što su istih godina.

Šta onda reći o djevojčici Arapkinji od prije četrnaest vjekova kada su živeli u sličnim okolnostima kakve su sada u Africi u pogledu obaveza i odgovornosti. U to vrijeme djevojčica kod Arapa je već u sedmoj, osmoj godini uživala u odgovornosti koja joj je ponuđena kao što danas djevojčica u Africi isto to osjeća. Nije moguće da se takva djevojčica poredi sa djevojčicom sa Zapada koja ne zna šta je odgovornost. Što nam ukazuje da je nelogično da se poredi djevojčica sa Zapada iz dvadeset i prvog vijeka sa djevojčicom od prije četrnaest vjekova i da se donose analogno zaključci, jer ti njihovi zaključci neće imati svoju vrijednost i ne pružaju nikakve adekvatne rezultate. Od zapadnjaka se traži da razmatraju građu djevojke koje brže sazrijevaju u toplijim krajevima u odnosu na devojke koje sporije sazrevaju u hladnijim krajevima. Kod djevojaka u toplim krajevima brže sazrijevaju grudi i počinju ranije da im rastu, dok u hladnijim područjima djevojke kasne u razvoju i oblikovanju ženstvenosti i ne dozvoljava joj takvo stanje da stupi rano u brak.

Ovo je stvarna slika koja nam opisuje djevojku na Arabijskom poluotoku pre četrnaest vjekova. Na

Arapskom području djevojke su sazrijevale u ranoj mladosti, i kritičari pokušavaju da analogno dođu do nekih zaključaka kako bi kritikovali brak Poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem.

Engleski orijentalista Budli je doživio unuka Tomasa Budlija: Osnovao je biblioteku koja nosi naziv po njemu Budli. Izdao je nekoliko knjiga od njih su sljedeće: „Vetar u pustinji“, „Poslanik“ i izdao je još četrnaest tomova drugih pisanih djela... Nakon što je posjetio Arapski poluotok i nakon što se vratio svojoj domovini, kazao je: „Aiša je bila djevojčica u zreloj dobi, jer Arapkinje brzo sazrijevaju. Udaja mladih djevojaka je i dan danas praksa stavnovnika Azije i istočne Evrope, također je to normalna stvar i u Španiji i Portugalu, tj. da se udaju mlade djevojke!“²⁰

Engleski historičar je još dodao: „Nakon što je kročila u kuću Muhammeda, svi su osećali njeno prisustvo. To je bila mlada djevojčica koje je znala kako da postupi sa svojim mužem, svoju ličnost je formirala u njegovoj kući koja je bila uz džamiju.“²¹

²⁰ Vidi „(Arab version) 129 R. V. C. Bodley, The Messenger“.

²¹ Vidi „Arab version 130 R. V. C. Bodley, The Messemger“.

Nema boljeg truda i podsticaja od strasti

Ženidba Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, sa mladom Aišom, neka je Bog zadovoljan sa njom, nije bila njegova ideja²², uradio je to na predlog Havle bint²³ Hakim.

Da bi ojačao i učvrstio svoju vezu sa Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, otac Aiše, Ebu Bekr prihvatio je drage volje da uda svoju ćerku za Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Ebu Bekr je bio od veoma važnih ličnosti u širenju islama, i bio je najbliži Poslaniku, mir nad njim. Bio je prvi halifa muslimana nakon smrti Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Ne smijemo olahko da privedemo ovu temu kraju, već moramo da je detaljno pojasnimo. Poslanik je oženio Aišu na prijedlog jedne od žena Poslanikovih drugova, ovaj dokaz bi trebao da bude dovoljan onima koji se zanimaju Poslanikovom ženidbom sa mladom Aišom – majkom pravovjernih, što nam ukazuje da je to tada bila normalna stvar u njihovom društvu. Žena to nije smatrala

²² Prema predaji Poslanik je oženio Aišu po naredbi Uzvišenog Allaha. Hadis kaže: „*Rekao je Poslanik, mir nad njim Aiši: "Pokazano mi je u snu kako te dovodi melek u platnu od kvalitetne svile, govoreći mi: „Ovo je tvoja žena."*

²³ Bint na arapskom jeziku znači kćerka.

povredom svojih prava ili prislom na brak bez njene volje kako se promoviše toksičnim perom.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije mogao da odbije taj prijedlog, jer je to bila ćerka od najboljeg njegovog prijatelja, a i ujedno on mu je bio najdraži među njegovim sljedbenicima. Zbog predanosti i posvijećenosti Poslaniku, mir nad njim, i jačanja odnosa između njih dvojice nije mogao da odbije prijedlog da oženi ćerku Ebu Bekra.

Ne smijemo da privedemo ovu temu kraju dok ne pojasnimo sve detalje u vezi sa ovim brakom, prije nego što je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, zatražio Aišu, neka je Allah zadovoljan njom. Ona je bila zaručena za drugog čovjeka po imenu Džubjer ibn Mut'im ibn Adij. Ovo nas ponovo dovodi do zaključka da je brak sa mladim djevojkama bio dio kulture i nije bio rijedak slučaj u tom periodu ili postupak čija bi validnost mogla da se negira.

Kako god da sagledamo Aiša je profitirala udajom za Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, jer je udajom za Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, porastao njen ugled. Bio je upitan Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ko mu je najdraži od žena pa je odgovorio da mu je najdraža Aiša, pa je zatim upitan ko mu je najdraži od

ljudi pa je rekao da mu je najdraži njen otac Ebu Bekr²⁴.

Poslanikov brak nije bio iluzija niti puko zadovoljavanje strasti kao što neki žele da tako prikažu. Naprotiv taj brak je imao svoje ciljeve i smernice. Da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, želio da udovolji svojoj strasti to bi učinio kada se prvi put ženio u dvadest i petoj godini. Već je tada oženio Hatidžu, neka je Allah Bog zadovoljan njom, koja je bila starija petnaest godina od njega i za vreme njenog života nije imao drugu ženu pored nje. Ako mu je bio cilj udovoljavanju strastima ženidbom poslije njene smrti zašto je onda oženio Sevdu bint Zem'ate staricu od osamdeset godina kojoj je muž umro, već je htio da joj pomogne i da je zaštititi te da bude primjer muslimanima kako treba da se postupi sa starijim udovicama.

Uprkos svemu, Poslanikov brak sa mladom Aišom je bio od velike koristi za islam i za muslimane. Njena mladost joj je ponudila ono što nije drugim ženama. Mogla je brzo da pamti i napajala se znanjem o vjeri sa njenog izvora. U nasljeđe joj je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ostavio znanje, a koje je kasnije učinilo da ona

²⁴ „Sunenu Tirmizi“, poglavlju o karakteru Poslanika, mir nad njim, i vrlinama Aiše, 2886.

bude jedan od glavnih izvora islama, a to potvrđuje činjenica da su i stariji i mlađi ugledni učenici ljudi dolazili kod nje i raspitivali su se o mnogim propisima vjere. Ona je jedan od najvećih islamskih pravnika u islamu. Nije bila upitana o nekoj stvari, a da nije odgovorila i više nego što je bila upitana.

Četvrtinu šerijatskih (pravnih) propisa je baš ona dostavila širim muslimanima.²⁵

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je nastojao da ona bude najčvršći izvor u prenošenju znanja, poslije njegove smrti. Ona je bila mlada djevojka koja je bila obdarena inteligencijom i čvrstinom pamćenja, a što je Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, ulilo veliku dozu smiraja da će se islamsko znanje prenijeti nakon njegove smrti.

Jedina žena u čijoj je kući Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, dolazila objava je njena kuća. Što je veliki pokazatelj da se htjelo od nje da bude ona koja će pričati o Allahovoj Knjizi onako kako je On zadovoljan.

Mnogi su se okoristili od njenog znanja za vrijeme vladavine Ebu Bekra. Dok su mnogi tražili njeno

²⁵ „Aiša i politika“ - Seid El – Efganij 16 stranica.

mišljenje za vrijeme vladavine Osmana, Alije i Muavije, neka je Allah zadovoljan svima njima zajedno. Ostala je tako neprisušni izvor islama sve dok nije umrla.

Kaže doktor Seid El–Afgani : „Proveo sam godine izučavajući život Aiše, neka je Allah zadovoljan njom. Izučavao sam toliko da sam zaključio da njen život ne može da se ispita, jer je ostavio veliki trag u islamu. Podstičem svakog pojedinca da izučava njen život, jer je to jedno neopisivo iskustvo. Ko god se usavrši u jednoj nauci od nauka šerijata (islamskog prava) ili u nekoj svjetovonoj nauci neće naći osim čuda u dostignuću Aiše. A još više može da privuče pažnju da je njen izvor sa kojeg je pila čisto znanje presušio kada je imala svega osamnaest godina tj. kada je preselio njen muž, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, na bolji svijet.“

Trenutak istine

Moramo da napomenemo da oni koji su crpjeli posljednje atome energije u optuživanju braka poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, da su im izvori bili neutemeljene činjenice neznalica.

Oni pokušavaju da se saosjećaju sa Aišom prikazujući je kao djevojčicu iz Amerike u dvadeset prvom vijeku kojoj je oteto djetinjstvo. Kada sagledamo situaciju možemo da shvatimo da su okolnosti različite u oba slučaja. Neshvatljivo je da se analogno donose zaključci o djevojčici koja je živela prije četrnaest vjekova na istoku sa djevojčicom sa zapada u dvadeset prvom vijeku. Nema logike da se pravi analogija kako one postupaju, jer će to da dovede do pogrešnih zaključaka.

Svima je ista preokupacija kako da kritikuju Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, koji je živio prije četrnaest vjekova, što se nije oženio na način kako je ustaljeno na zapadu.

Nelogično je da nameću svoje principe svima, a tek generacijama koje su iza nas jer nisu živeli sa njima i nisu im davali potporu u bilo čemu, a čak nisu ni bili dio osnivanja njihovih zajednica.

Ne smijemo da zaboravimo da napomenemo da kritičari Poslanikovog braka imaju velike propuste u njihovim studijama u kojima osuđuju njegov brak sa mladom Aišom. Oni nisu spominjali brakove „maloletnica“ na Zapadu koji su sklapani nekoliko stotina godina posle smrt Muhammeda, sallallahu alejhi ve

sellem. Zaboravili su da napomenu da je donja granica starosti da bi se djevojčica udala kod Jevreja tri godine i jedan dan. To su činjenice koje pobijaju njihove neargumentovane dokaze i ukazuju na visoki ugled Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, od svega onoga što su oni svojim rukama pripremali protiv njega.

Prilikom pripremanja ove studije nisam zaboravio da spomenem i druge Poslanike koji su ušli u duboku starost, a takođe su ženili mlade djevojčice. Spomenuću slučaj poslnika Davida, alejhisselam. Bio je već u dubokoj starosti i bio je bolestan jer je stalno osećao hladnoću i nije mogao da utopli tijelo uprkos velikom broju odjeće koju je oblačio.

Prenosi se od Sefera prvog kralja: „Zagazio je kralj David u duboku starost, ogrtali su ga odjećom, a nije uspijevaao da ugrije tijelo. Te mu reče jedan od njegovih robova, da mu potraže djevicu kako bi ona pružila njihovom vladaru toplinu tijela. Bacili su se na zadatak da nađu Kralju lijepu djevojku, tražili su u svim pokrajinama zemlje Izrail²⁶, nađoše Ibšidž Eš – Ševnimije i dovodoše je kralju.“

²⁶ Ne misli se na današnji Izrael.

Ovaj citat pobija njihove argumente. Poslanik David, mir nad njim, je bio u podmaklim godinama, naprotiv on je bio oronuli starac koji je oboleo od hladnoće i nije mogao da ugrije svoje tijelo, pa su mu oni potražili djevojčicu uzrasta nekih deset godina kako bi mu ona pružila tu toplinu tijela, kako nam njihovi izvori govore o tom događaju.

Zašto onda kritičari islama ne pogledaju i drugu stranu pa onda da donesu sud o svemu tome. Brak Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, smatraju kao čin silovanja koji je opsjednut spolnim odnosom. Onda zašto zapadni mediji ne pričaju o braku Davida, sallallahu alejhi ve sellem, i zašto ne dižu prašinu kao što utiču loše na brak Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, sa mladom Aišom?

Povod dizanja ove prašine oko braka Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, je svima poznat! Nije cilj da se brani pravo žene ili slično tome, već je cilj da se islam prikaže u što lošijem svijetlu. Zbog ove propagande mnogi su zamrzeli islam i njegove sljedbenike. Na nama je obaveza da dostavimo ljudima istinu i da skrenemo pažnju na one koji su digli propagandu protiv Poslanikovog braka sa mladom Aišom bez neosnovanih argumenta.